

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ‡ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נדה-תינוקות		מימרא													
	היא היא, תחלתן אע"פ שאין סופן.	רב:									!	◇		סט.	
	תחלתן וסופן בעינן, הכא - תחלתן איכא סופן ליכא.	רבי חנינא:									!	◇		סט.	
	ושוין בזב ובזבה שבדקו עצמן יום ראשון ויום שמיני ומצאו טהור - שאין להם אלא שמיני בלבד.	מיתבי:								ז		◇		סט.	
	מאן שוין? לאו רבי אליעזר ורבי יהושע?									ז				סט.	
	לא, ר' יהושע ור' עקיבא.									!		◇		סט.	
	נדה שהפרישה בטהרה בשלישי שלה - סופרתו למנן שבעה נקיים.	רב ששת אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב:										■	◇	סט.	
	נדה - ספירה למה לה?											ז		סט.	
	אלא אימא: זבה שהפרישה בטהרה בשלישי שלה - סופרתו למנן ז' נקיים.												■	◇	
	רב ככותאי אמרה לשמעתי, דאמרי יום שפוסקת בו סופרתו למנן ז'.	רב ששת לרב ירמיה בר אבא:										ז		סט.	
	כי קאמר רב - לבר משלישי											!	◇	סט.	
	בר משלישי - פשיטא											ז		סט.	
	לא צריכא, כגון דלא בדקה עד שביעי, ואשמועינן התם - תחלתן אע"פ שאין סופן, והכא קמ"ל - סופן אע"פ שאין תחלתן. דמהו דתימא: תחלתן אף על פי שאין סופן הוא דאמרינן, דאוקמינהו אחזקיהו, אבל סופן אע"פ שאין תחלתן - לא, קמ"ל.											!	◇	סט.	
	איני, והא כי אתא רבין אמר: מתיב ר' יוסי ברבי חנינא טועה, ולא ידענא מאי תיובתיה. וק"ל, שבוע קמא דאתיא לקמן - בלילות מטבלינן לה ביממא לא מטבלינן לה	[רבין-מתיב ר"י ברבי חנינא]											■	◇	סט.
	ואי ס"ד לא בעינן ספורין לפנינו ביממא נמי נטבלינן, דילמא יולדת זכר בזב היא, ועבדה לה ספורין אלא לאו שמע מינה - בעינן ספורין בפנינו											ז		סט.	
	ולאו מי אוקימנא כר"ע דאמר בעינן ספורין לפנינו?											!	◇	סט.	
	ומנא תימרא דלרבנן לא בעינן ספורין לפנינו											ז		סט.	
	טועה שאמרה יום אחד טמא ראיתי - מטבלין אותה ט' טבילות, ז' לנדה ותרי לזיבה. בין השמשות טמא ראיתי - מטבלין אותה י"א טבילות.	דתניא:											■	◇	סט.
	"א מאי עבידתיהו?											ז	!	סט.	
	כגון שבאת לפנינו בין השמשות, והויין תמני לנדה ותלת לזיבה.	רב ירמיה מדפתי:										!	!	סט.	
	לא ראיתי כל עיקר - מטבלין אותה ט"ו טבילות.												■	!	סט.
	האי דינא דלא דינא דייני בגלח, דאית ליה תורא - לירעי חד יומא, דלית ליה תורא - לירעי תרי יומי. אתרמי להו יתמא בר ארמלתא, יהבי ליה תורי - אזל נכסינהו, אמר להו: דאית ליה תורא - לשקול חד משכא, דלית ליה תורא - לשקול תרי משכא. אמרי ליה: מאי האי דקאמרת? אמר להו: סוף דינא כתחלת דינא תחלת דינא לאו מאן דלית ליה עדיף? סוף דינא נמי - מאן דלית ליה עדיף הכא נמי, ומה היכא דאמרה ראיתי - סגי לה אי בתשע טבילות אי ב"א טבילות, היכא דקאמרה אייה לא ראיתי בעיא חמש עשרה טבילות?	רבא:										ז	!	סט.	
	אלא אימא הכי: ראיתי ואיני יודע כמה ראיתי, אי בימי נדה ראיתי או בימי זיבה ראיתי - מטבלין אותה ט"ו טבילות, אתאי קמן ביממא - יהבינן לה שב לנדה ותמני לזיבה, אתאי קמן בלילותא - יהבינן לה תמני לנדה ושב לזיבה.	[רבא]											■	!	סט.
	זיבה - תמני בעיא											ז	!	סט.	
	אלא, אידי ואידי שב לנדה ותמני לזיבה.												■	!	סט.
	בלילותא, תמני לנדה בעי											ז	!	סט.	
	זיבה דפסיקא ליה, דלא שנא כי אתאי קמן ביממא, לא שנא כי אתאי קמן בלילותא - חשיב לה נדה דלא פסיקא ליה, דכי אתאי קמן בלילותא - בעי תמני, ביממא - לא קבעי תמני, לא קחשיב לה.											!	!	סט.	
	ואי ס"ד ספורין לפנינו בעינן - כל הני טבילות למה ליה? תספור ז' והדר תטבול אלא לאו שמע מינה - רבנן היא, דאמרי לא בעינן ספורין לפנינו.												!	◇	סט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
נדה-תינוקות	מאן דאמר										
ממרא	רב אחא בריה דרב יוסף לרב אשי:									♣	◇
לאו תרוצי קמתרצינו לה? תריץ ואימא הכי - ספרתי ואיני יודעת כמה ספרתי, אם בימי נדה ספרתי ואם בימי זיבה ספרתי - מטבילין אותה ט"ו טבילות.										!	
ספרתי ואיני יודעת כמה ספרתי - חד יומא מיהא אי אפשר דלא ספרה, חסרה לה טבילה.										♣	◇
אלא אימא: איני יודעת אם ספרתי אם לא ספרתי.											
הוב, והזבה, והנדה, והיולדת, והמצורע שמתו - מטמאין במשא, עד שימוק הבשר.											■
עובד כוכבים שמת - טהור מלטמא.											■
כל הנשים מתות נדות.	בית שמאי:									♣	■
אין נדה אלא שמתה נדה.	בית הלל:									♣	■
מאי במשא?										^	
אילמא במשא ממש										!	
אטו כל מת מי לא מטמא במשא?										♣	
אלא: מאי במשא - באבן מסמא, דכתיב (דניאל ו') והיתית אבן חדא ושומת על פום גובא.										!	◇
מאי טעמא?										^	
גזרה שמא יתעלפה.	רב:									!	◇
עד שיבקע כריסו.	תנא, משום ר' אליעזר אמרו:										■
עובד כוכבים שמת כו'.											■
מפני מה אמרו עובד כוכבים שמת - טהור מלטמא במשא - לפי שאין טומאתו מחיים מדברי - תורה, אלא מדברי סופרים.	תניא, אמר רבי:										◇
שנים עשר דברים שאלו אנשי אלכסנדריא את רבי יהושע בן חנינא: ג' דברי חכמה, ג' דברי הגדה, ג' דברי בורות, ג' דברי דרך ארץ.	ת"ר: [אנשי אלכסנדריא]										◇
ג' דברי חכמה:											■
הוב והזבה והנדה והיולדת והמצורע שמתו, עד מתי מטמאין במשא?	[אנשי אלכסנדריא]									^	◇
עד שימוק הבשר.	אמר להן: רבי יהושע בן חנינא									!	◇
בת משולחת, מה היא לכהן? מי אמרינן קל וחומר: ומה אלמנה לכהן, שאין איסורה שוה בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל - אינו דין שבנה פגום? או דילמא: מה לאלמנה לכהן גדול - שהיא עצמה	[אנשי אלכסנדריא]									^	◇